

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldés helyben
vagy vidékre:Évesre . . . 14 frt — kr.
Félfévre . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy hórra . . . 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRLETÉSEKET
és nyilvántartási közleményeket a
Kiadóhivatali névszékelt árjegy-
zék szerint számít.SZERKESZTŐI IRODA:
iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.Bérmintetlen levelek csak
ismeret kéztől fogadtnak el.

Szeged, április 24.

Kétezer csángó magyar jött be idáig Bukovinából. Itt vonultak keresztül két csoportban. Láttuk őket és hallottuk, mit beszélnek. Minden szavuk a hazavágyódást mutatja és az eddigi elnyomatást panaszolja. És minden daluk is. Pedig a népdal hamisítatlan érzéseket fejez ki rendszerint. Hát tudjuk, hogy testvéreink vágyakoznak haza kivétel nélkül mind. Azok is, kiket a honvágyon kívül az élet terhe nyom, azok is, kik jobb módúak bár, nem akarnak tovább idegen földön lakni.

Ezzel tisztában vagyunk azok után, amik eddig történtek. És sok egyéb. Látjuk, hogy a hazahozott bukovinai testvérek szeretettel, rajongással csüggnék a hazán, mely befogadta őket szívélyesen. Komolyan számot lehet tartani tett ígéreteikre, hogy hálásak, hivesek lesznek a magyar nemzethez, hogy szolgálatára állnak munkával s vérrel is, ha kell. A munkához már is hozzáláttak. Nem szédítette el őket a lelkesült fogadtatás, elég értelmesek belátni, hogy a vendéglátás csak rövid ideig tarthat s hogy most már meg kell fogni a dolog végét.

Munkaszerető, szorgalmas népet nyertünk a csángókban, ezt bizonyítja a letelepítés kezdete. Ezt azok a nyilvánosságba jutott levelek, melyekben egyes új polgártársaink Bukovinában maradt rokonokat hívják ide, hol becsületesen meg lehet élni kinek-kinek a szorgalma után.

De hát ez a jóhiszemű értesítés

hazug. Itt bent azt mondják, egyelőre nem fogadhatnak be több elszakadt magyart; nincs előkészítve több csángó betelepítése, nincsenek megtéve a kellő intézkedések. És amott Bukovinában meg nem gondolt erre pár száz család. Főlkészültek a hazajövésre. Eladták ingóbingóikat, erős szekereket vásároltak a nagy utra és indulóban vannak. Rémülettel halljuk, amin lelkiünkben kell örüdeni, hogy jönnek. Mert hiszen készületlenül a legkedvesebb vendég is zavarba ejtethet, ha nem állandó lakásra jön is.

Azonban épp e készületlenség válik szégyenére a kormánynak, mely egészben véve kevés jóakaratot mutatott idáig a csángó telepítés hazafias ügye iránt. Mindössze egyik jószágigazgatójának adott szabad kezét bizonyos korlátok között. Nos, ez a korlát már érezhető. Nagy György azon a dara' földön, hova az első bukovinai magyarokat vitte, többeket nem telepíthet le. És így vissza kell tartani elszakadt testvéreinket a hazajövéstől, az következők a kormány ujjmutatásából és tétlenségéből.

Am a társadalom nem fog hajtani ilyen ujjmutatásra. Amibe oly lelkesedéssel kezdett, nem hagyja abba semmi szín alatt. Ha a kormány inkább potom áron eladja az államjóságokat, semhogy azokra munkás, jó magyar népet telepítsen, a magyar közönség másképp oldja meg majd azt a becsületbeli kötelességet, melyet vállalt, midőn megkezdte a betelepítés hazafias munkáját. Mert az induló-félben levő

Rémült kiáltással rohant oda Guy és félig fölemelve a sebesültet: Brandon Rupert halásáppadt, merev arczába nézett. Maga is ép oly halavány lőn Hamilton Guy, mint a sebesült.

Megtapintotta ütérét és szívét. Hál istennek még volt benne élet. Zsebkenőjét a vérző sebre szoritotta és hangosan kiáltott segélyért.

Elhagyni nem merte a helyet, mert meg volt győződve, hogy Brandon Rupert gyilkosának lett áldozata s attól félt, hogy megtámadója még visszatérhet bűnös munkáját bevégezni.

Többször kiáltott még, de választ nem nyert semerről.

Végzetessé válhatott a legkisebb késelelem; barátja már is rendkívül sok vért vesztett.

Majdnem emberfölötti erővel emelte föl a nehéz testet és bevitte a sűrűségbe.

Nem messze volt a falu. A félelem is gyorsította lépteit. Kis idő múlva Nanni Staso, Pietro és többen követték az erdőbe az előre futó Guyt.

Hamilton Guy elsőnek érkezett meg ismét a sebesültnek. Egy üveg pálinkát vitt magával s abból néhány csepőt öntött a sebesült szájába.

Rupert fölvetette szemét és fájdalommal nyögött.

Közben a többiek is megérkeztek a faluból és egy magukkal hozott hordágyon lakására szállították a sebesültet.

A pap, ki az orvosi mesterséghez is értett valamit, megvizsgálta és bekötözte sebeit.

— Nem gondolom, hogy a sebesült lenne, mondá Guynak, ki feszült várakozással leste szavait. De a vérvész-

bukovinai magyar családokat szívesen fogadni, betelepedésüket, megélhetésüket lehetővé tenni valóban becsületbeli kötelesség. Hiszen azok a szegény emherek, bizva a kecsgetésekben s régi vágyuk valóságában, feladták existenciájukat s most a legsötétebb nyomorba süllyednek, ha cserben hagyjuk őket.

Az összes bukovinai magyarok betelepítésére nézve sem szabad eljteni a mozgalmat semmi szín alatt. De egyelőre a keresetüket elhagyott és a hazajövetelre főlkészült pár száz emberről van szó. Azokat napokig, órákig sem szabad késleltetni a jövőben, azoknak elhelyezéséről gondoskodni kell a lehető legrövidebb idő alatt. Csodálkozunk, hogy már is nincs gondoskodva róla. Mire való a csángó-egyesület, ha nem arra, hogy most erélyesen lépjen föl a letelepedők érdekében és ügyüket magáévá tegye melegen, igazán.

Nekünk az a meggyőződésünk, hogy a csángó-egyesület élén álló férfiak, ha már a kormányra nem tudnak befolyást gyakorolni, a maguk körében is képesek pár száz csángónak módot nyújtani a letelepedésre, ha csak komolyan akarják. Megadta rá a példát nagylelkű ajánlatával Eötvös Károly, ki korántsem tartozik a tekintélyesebb nagybirtokosok közé. Azt hisszük, a mi nemes nagy uraink csak kötelességet teljesítenének e példa követésével.

Ami pedig az összes bukovinai magyarok betelepítését illeti, a függetlenségi párt annak megvitátását czélozva, zárt ülés tartását akarta

tés igen nagy volt és annak veszedelmes következményei lehetnének.

Egészen megváltozott érzelmek között irt Hamilton Guy Ardslei lady-nak, értesítvén őt a történetéről. A levelet Pietrónak adta át azon megbizással, hogy a legnagyobb gyorsasággal siessen Napolyba.

XXX. Fejezet.

Brandon Rupert, kinek legtávolabbról sem volt sejtelve arról, hogy Izábel már menekült, aztán hogy Hamilton Guy a zárdába ment Leroni grófnéhoz, az erdőn át del Pino kastély felé vette útját. Minden oldalról pontosan vizsgálta a kastélyt és különböző terveket gondolt ki Izábel megszabadítására. Aztán visszatért az erdőbe, hogy ott, miként megállapodtak, Guyra várakozzék.

Clinton Márkus ezalatt nem hiába ingerelte Castrucci legrosszabb szenvedélyeit. A szerelmi csalódás, féltékenység, félelem és boszu érzései támadtak föl Castrucciban egyszerre. Mindez érzések egy ember ellen fordították dühét. És Izábel elmenekülésének éjszakáján eltökélte még, hogy el teszi láb alól azt az embert, ki földönfutóvá teszi őt, ha származását beigazolja.

Könnyű volt erre módot találnia. Nem nagy távolságban a kastélytól egész rablóbanda rejtőzött és Castruccinak nem nagy fáradságába került alávaló tervének kivitelére embert fogni.

Azt, hogy a bérelt gyilkosnak az áldozatot megmutassa, Clinton vállalkozott. Boszut akart állani Hamiltonon ugy is. Az volt a terve, hogy az erdőben lesi meg Guyt, ki, mint értesült, sűrűn jár oda, hogy szótába elegyedjen vele és addig tartóztatja, míg a rabló biztonság-

kérni, de e tervét elejtette, mert „remény van, hogy a csángó-ügy legközelebb rendeztetik.“ Szívesen adjuk át magunkat e reménynek és bizunk benne, hogy a kormány is meghajol végre a közvélemény parancsának. Annnyival inkább, mert az ő hivesi is őszintén lelkesednek a hazafias ügyért. Jók a i Mór volt, aki hangsúlyozta, hogy a bosnyák menekülteknél mennyivel kedvesebb vendégeink a csángók és mennyivel örömebb költethetünk ezekre milliókat is, ha kell. Aminthogy nem kell. Megélnék azok a maguk emberségéből, csak lakhelyet adjunk nekik.

Kossuth Lajos levele Aradmegye törvényhatósági bizottságához.

Mélyen tisztelt Alispán ur!
Oly igen régóta eszem a hontalanság keserves kenyerét, miként éppen nem volna meglepő, ha hazámfiak amott a távol hazában, a köz- és magánélet érdekesítő habzásai közt, még nevét is elfelejtették volna a hontalan öregnek, kinek hanyatló élete a számbavétel kivétel esik, annál kevésbé volna meglepő, minél ellentétebb egész multjának iránya az állásponttól, melyre a haza jelene helyezve van.

De ama korszaknak emlékeiben, melybe tehetetlenül sorvadtt életem tevékeny multja bele esik, a varázsnak egy neme van, melynek villanydelejes folyamata a röppenő időnek, s a megváltozott viszonyoknak izolátorjain keresztül tör s megmegreszketteti a nemzet érzelmeinek hurjait.

Ennek, s nem személyes érdemeknek — mikkel nem bírok — köszönhetem a szíves megemlékezést, melylyel születésem 80-dik évfordulója alkalmából oly rég nem látott hazám minden részéből megtiszteltetem, s melylyet számos megyei és városi törvény-

gal czélozhat rá. Meg volt győződve, hogy Castrucci nem fogja elárulni, és így a gyilkosságban való részessége nem bizonyulhat be. — Fegyver nélkül, sértapálczával kezében ment az erdőre.

Jó ideig bolyongott már, midőn egyszerre szilárd, ruganyos léptekkel közeledett valaki. Clinton megfordult, de nem Hamilton volt előtte, hanem egy idegen, kiről azonban kitalálta, hogy Brandon Rupert.

Clinton el is ment volna mellette anélkül, hogy rá nézzen, de Rupert, ki szintén fölismerte a jómadarat, útját állotta.

— Végre megtaláltam önt! kiáltott föl Rupert. Rég ideje óhajtom már ezt a találkozást.

— Nem tudom, kihez van szerencsém, felelte Clinton. — Engedjen távoznom.

— Nem oly gyorsan, Clinton ur, erősködött amaz. Ha nem is ösmer személyesen, a nevémet bizonyára tudja. Én Brandon Rupert vagyok.

Clinton udvariasan megemelte kalapját.

— Valóban, hallottam már a nevé, Brandon ur, mondá aztán. De most kérem, engedjen távoznom. Talán máskor lesz szerencsém beszélni önnel. E pillanatban sietős az utam.

— Sietős vagy nem, tölem nem menekül oly könnyen, szólott Rupert szigoruan. Valami mondani valóm van önnel, még pedig azonnal!

— Az ég szerelméért engedjen utamra, kiáltá Clinton aggodalmas hangon. Nincs önnel semmi ügyem.

— Téved, ha azt hiszi, hogy nekem nem tartozik felelősséggel, válaszolta Rupert. Jobban ismerem az ön alávalósá-

TÁRCZA.

Az elkártyázott menyasszony.

(Angol regény.)

35

XXIX. Fejezet.

(Folytatás.)

Az öreg pap ezen a reggelen nem mutatkozott a zárdá körűl. Guy tehát elindult, hogy amint megállapodtak, az erdőn keresztül vezető ösvényen találkozzék Brandon Ruperttel.

Forrón sütött a nap és egy levél sem mozdult a fákon. Még a madarak is elhallgattak.

Guy nem ügyelt a hőségre. Végtelen öröm töltötte el keblét. Gyors, ruganyos léptekkel sietett tovább. Túrelmetlenül várta a Ruperttel való találkozást, hogy örömet közölhesse vele.

Folyvást e pár szót ismételte: — Izábel szabad! Holnap látni fogom őt!

Most végre elérkezettnek látta az időt, hogy barátját beavassa szíve titkába. Most szabadon és tartózkodás nélkül szólhatott szerelméről, reményeiről.

De fájdalom, erre legkevésbé volt kedvező az alkalom.

Hamilton Guy majdnem elérte már azon helyet, hol Brandon Ruperttel volt találkozandó, midőn egyszerre puskalövést hallott. Kissé megijesztette e lövés, mert tudta, hogy a környékbeli emberek nem szoktak vadászni.

Kiváncsiság üzte azon irányba, honnét a lövés jött és rémületen látott a földön elterülve egy férfit, arcczal lefelé, látszólag holtan, kinek sebéből azonban patakzott a vér.

hatóságok határozatai a történelmi momentum egy nemének színével ruháznak föl.

En legalább, értéktelen személyiségben e — mondhatni — példátlan tünetnek sem indokát, sem magyarázatát nem találhatva föl, a sirba, melyen kívül számomra e földön már kilátás nincs, azon hitet viszem magammal, hogy e megtiszteltetés kuffeje a történelmi elvek hagyományos erejében van s hogy azon jelek eszmerendjébe tartozik, melyekben a jövőnek előre vetett árnyéka nyilatkozik.

Aradmegyének törvényhatósági bizottsága is kegyes volt e megtiszteltetések koszorújába szíves megemlékezésnek s jókívánatainak csokrát belefűzni, még pedig — amint kegyes leirata tanúsítja — a szeretetnek virágaiból.

Megilletődve szoritom hálatelt keblemhez a szeretetnek e virágait; esedezem Alispán urnak, legyen tolmácsa a tisztelt megye közönsége előtt legmelyebb, legőszintébb köszönetemnek s fogadja szívesen kiváló tiszteletem kijelentését.

Turin, márcz. 27-én 1883.

K o s s u t h L a j o s .

Az országgyűlési függetlenségi párt hétfőn tartott értekezletén folytatott a közadók kezeléséről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása. A 8. §-nál több indítvány tétetett, s különösen a ház-s kereseti adónak 3 évre leendő kivételle ellen emeltetett kifogás, s indítványoztatott, hogy változás esetén fölszólalásnak legyen helye. A felelősségről s főbebevezésekről szóló részekre is sok kifogás tétetett s indítványok adatnak be.

A csángók hazajövele. Józseffalván a nép még mindig a legkínosabb bizonytalanságokban van, nem tudnak kibékülni a gondolattal, hogy most nem jöhetnek Magyarországra, jövő évig nem várhat a szegénység, mert addig koldusbotra jut, elpusztul; kik eladták házukat, most hollakjanak? Soknak kukoricza málájuk sincs már, miből éljenek? Munkát sem kapnak, helyben nincs munka, a szomszéd falvakban sincs; Moldvába nem mehetnek, mert az oláhok most már itthon is üldözik őket. Józseffalvát kellett volna legelőbb bevinni, mert legszegényebb falu, és most, mikor a többi falvak szegényeit hazavitték, a józseffalvi 300 utrakész embernek itt kell elveznie. A nép bujában megiszsa azt a kevés pénzt is, amit szegénységeért kapott. Éjjel nappal ostromolják öreg plébánosukat, hogy mi hír Magyarországról, mikor jönnek már érték. Drusbáczky plébános életét félti az elkeseredett néptől, s ha még e hónapban nem viszik haza a józseffalvi szegényeket, beadja kérvényét penzionáltatásáért a hetven éves ag-

gait, mint gondolja. Mindenekelőtt mondja meg, mért hazudta Mainwaring Daphne kisasszonynak, hogy Ardsley lady és én eltávoztunk volna Nápolyból?

— Kissé erős kifejezéseket használ, — mondá Clinton erőteltet mosolylyal. — Nálam kevésbé türelmes ember határozottan visszautasítaná azokat. Hiszen ismeri azt a mondást, hogy a háborúban és a szerelemben minden eszköz meg van engedve. Magamnak akartam a szép Daphnét és ehhez önnek semmi köze!

— Bocsánat! — felelte Rupert szigoruan, — én a nővérem pártfogása alatt álló hölgy irányában elkövetett sértést olybá tekintem, mintha engemet ért volna. Ön egy hamisított levél segítségével kísérletet tön Mainwaring Daphne kisasszonyt nővérem oltalma alól elvonni. Ha egyébért nem is, ezen tettéért most helyt kell állnia.

— Mainwaring Daphne kisasszonynak igen számos védelmezője van, — mondá Clinton gunyosan. — Es úgy tesz, egyformán részrehajlatlan a kegyosztogatásában. Egy ideig én hizelegtem magamnak, hogy birom vonzalmát, de csakhamar azt kelle tapasztalnom, hogy mára ruházta. Talán társak vagyunk a szerencsétlenségben, miután most Hamilton Guy látszik Daphne kisasszony kegyében lenni.

— Hazug! Gazember! — kiáltá Rupert, kinék vére forrt a dühtől. — Ha még egyszer be meri piszkolni alávaló nyelvvel e hölgy nevét, a földre tiprom önt és térdenállva fog bocsánatot kérni a sértésért.

Clinton szemében a harag és boszu tüze villant meg. Összeszorította fogait

gastyán. Józseffalva plébánosának köszöni, hogy még el nem pusztult, ha most őt is elviszik, vége van a magyarságnak Józseffalván.

Egy kolozsvári távirat jelent, hogy 109 csángó család 39 szekérrel Beszterczére érkezett, hol lelkesülten fogadták őket. Vezetőjük az érkezők nevében hűséget ígért a hazához és királyhoz. Beszterczéről tovább utaztak Marosvásárhelyre. Fogadtatásukra ott nagy előkészületek tétetnek. A „Székely asszonyok társulata“ által rendezett táncszély 200 frtot jövedelmezett a csángók javára. Vidéki tulajdonosok tetemes mennyiségű élelmiszert és takarmányt küldenek.

Országgyűlés.

Budapest, április 23.

P é c h y Tamás elnök az ülést megnyitván, ifj. R á d a y Gedeon gróf honvédelmi miniszter betérjeszti az 1882. évi XXXIX. t.-cz. 4. §. 14. pontjának kivételes alkalmazásáról szóló törvényjavaslatot, melynek értelmében, tekintettel a honvédség szabadságolt állományu tisztikarában létező nagy hiányra, a közös hadsereg tartalékából az 1873., 74., 75., 76. években besorozott egy évi önkénytesek, valamint az azok közül kinevezett tisztek, idő előtt és azonnal a honvédséghez fognának áthelyeztetni.

Ezután folytatott a közadók kezeléséről szóló törvényjavaslat általános tárgyalása. L á z á r Ádám keményen megtámadja a jelenlegi adórendszert, melynek alapján áll a benyújtott törvényjavaslat is. Erre nézve megjegyzi, hogy a javaslatot, mely oly sok igazságügyi kérdést ölel föl, előzetesen az igazságügyi bizottságnak kellett volna tárgyalni. Kimutatja majd a törvényjavaslat tömérdek hiányát s végül kijelenti, hogy nem fogadhatja el a tvjavaslatot, hanem csatlakozik Madarász József ellenindítványához.

Elnök az általános vitát bezárván, H e g e d ü s Sándor előadó élt a zárzó jogával, míg Madarász József, mint indítványozó, lemondott róla, mire a tvjavaslat nagy többséggel elfogadtatott a részletes tárgyalás alapjául.

A részletes tárgyalásban a ház meglehetősen gyorsan haladt előre egész a 8. §-ig. Nagyobb vita egyik szakasznál sem támadt.

F e r e n c z y Miklós indítványozta mindenekelőtt, hogy az I. rész addig függőben tartassék, míg az adófölglyelőségről szóló későbbi szakasz elintéztetik. A ház az indítványt mellőzte.

F ö l d é s Gyula az I. §-nál kimondatni kívánta, hogy azon teendők, melyek jelenleg az adófölglyelőkre vannak bízva, ismét az adóhivatalokra ruháztassanak. Györfly Pető pártolja az indit-

és félig, mintegy fenyegetve fölemelte botját Brandon Rupert kirántotta kezéből a botot, ketté törte azt és darabjait egy közel bokorba dobta.

— Jobb tenné, — mondá megvető mosolylyal, — ha türtőztetné magát. Azt hiszem, könnyű lenne önt összetörnöm. És most mehet, — tevé hozzá megvetéssel. — Tudja, minő véleményem van ön-ről. Ha azonban még egyszer szóval, avagy tettel bántani merészli a két hölgyet, kiknek nevét nem méltó kimondani, úgy példásan fogom önt megfenyíteni.

Clinton mint egy megbotozott kutya kullogott el.

Mikor jó darabon elhaladt, visszafordult s öklét fenyegetőleg emelte Brandon Rupert ellen.

— Ugy hát szálljon átok a fejére! — mormogta, a dühtől sápadtan.

Tudta, hogy a fölbérelt gyilkos el van rejtözve a sűrűben és nem tett semmit, hogy visszatartsa a lövéstől, mely Hamiltonnak volt szánva.

A lövés el is dördült azon pillanatban s Brandon Rupert sebesülten esett a földre.

Clinton nem fordult vissza megnézni, minő hatása volt a lövésnek. Nem mert visszafordulni, mert tudta, hogy Hamilton a közelben van valahol.

Visszasietett a kastélyba, közlendő Castruccival, hogy előre nem látott véletlen következtében mást talált a lövés s e szerint ellensége még mindig életben van.

(Folyt. köv.)

ványt. Az előadó fölszólalása után a ház elvetette azt.

Részvettek még a vitában az említettek kivül Szapáry pénzügyminiszter, Teleszky István, Rakovszky István, Horánszky, Lázár Ádám s a 3 első szakasz több jelentéktelenebb módosítással elfogadtatott.

Az ülés végén Széchenyi gr. közlekedési miniszter a Svájcczal kötött állategészségügyi egyezményről szóló törvényjavaslatot terjesztette be, mely a közgazdasági bizottsághoz utasított.

Ujdonságok.

— Április 24. —

A Somogyi-könyvtár könyveinek kedvezményi áron való Szegedre szállítása iránt hatóságunk legutóbb fölkérte az osztrák-magyar vaspálya igazgatóságát. Ezen kérelem folytán a nevezett igazgatóság, mint hatóságunkkal tudatja, a Somogyi-könyvtári könyveknek Esztergom-Nánáról, illetőleg Budapestről Szegedre való szállítására a folyó évi december hó végeig következő mérsékelt díjtételeket engedélyezett: Esztergom-Nánáról Szegedre 100 kilogrammonként 67.7 krt, Budapestről, az osztrák-magyar vasutársaság és magyar királyi államvasut pályaudvarairól, Szegedre 100 kilogrammonként 49.4 krt. Kikötötte azonban az igazgatóság, hogy a könyvküldemények a városi tanácsnak czimzendők s hogy az illető szállítóleveleken az utírány elő ne irassék. A városi tanácshoz, mint átvevőhöz czimzett eredeti szállítólevelek, amelyek alapján a szállítási kedvezménynek megfelelő összeg a városnak visszatérítetik, legkésőbb 1884. évi márczius hó végeig bemutatandók, ellenkező esetben visszatérítés nem fog eszközöltetni.

A legújabb építkezések. Az építkezési bizottság tegnap tartott ülésében tizenöt különböző építkezés iránt beadott kérvényt tárgyalta le. Emelletes épületekre: Simonyi Tóth Julia (kigyó- és feketesas-utca sarkán), dr. Szivesi László (feketesas- és Csekonics-utca sarkán), Madár Mihály és neje Dörner Anna (boldogasszony-sugárut és bécsi körut sarkán), Molnár Márton és neje Náty Róza (Valéria-tér). — Földszintes épületekre: Csala Ferencz (kálvária-sugárut), Sári Veron és örökösei (erdő-utca), Madarász Gergely (földmives-utca), Páter István és neje Babarczy Erzsébet (Sándor-utca), Jóó Pál (vásárhelyi-sugárut). — Udvári melléképületekre: Stein Netti és Reitzer Simon (b. Jósika- és korona-utca sarkán), Madár Mihály (Kárász-utca), Szabó Mihályné Varga Teréz (téglagár-utca). — Átlatalkításokra: Vészits és Obláth (Somogyi-utca); ajtó-kitörésekre: ifj. Csuri József (kistisza-utca), Koczor Félix (boldogasszony-sugárut). — A közelebbi ülés csütörtökön lesz.

A mai sorozás. A III-ik korosztálybeli védkötelesek sorozása ma befejeztetett. Az állítottak közül 600 sorszámától végig, összesen 42 egyén soroztatott be a 3-ik honvéd zászlóaljhoz. Holnap veszi kezdetét a vidékiek sorozása.

Vizvezeteki kut áthelyezése. A korona-utca föltöltése következtében a korona- és török-utczák sarkán lévő vizvezeteki kutat, minthogy ez az utca keskenysége miatt úgy a kocsik, mint a gyalogközlekedésnek nagy hátrányára van, át kell helyezni. Az áthelyezés elrendelése iránt az építészeti hivatal már korábban jelentést tett a tanácsnak, de az az áthelyezést nem rendelte el azon okból, mert arra a folyó évre nem volt költség fölvéve. S minthogy a Kossuth-utczában lévő vizkut áthelyezése, amelyre a költségek fölvétettek, a tanács által nem engedélyeztetett, az építészeti hivatal most újabban jelentést tett a tanácsnak, hogy a korona-utczai vizkut áthelyezését, a Kossuth-utczai kut áthelyezésére fölvett költségek terhére rendelje el.

Öngyilkosság az alföldi vasut vonalán. A mult éjjeli órákban megérkezett szabadkai vonaton jött utasok megdöbbentő öngyilkosság hírért hozták a városba. Szabadka közelében a vonat egyszerre megzökkent s megszólalt a

veszélyt jelző sip. Miután a vonat megállott, a sinek mentén egy öngyilkos urias külsejű fiatalember holttestére akadtak, melytől a fejét a vonat teljesen elszakította. A vasuti közegek az öngyilkosban csakhamar a vasut egyik fiatal tisztét ismerték föl. A holttestet visszashállították a városba, a vonat pedig folytatta útját. Mint a vonaton beszéltek, a szerencsétlen fiatal ember régóta gyógyíthatatlan betegségben szenvedett. Valószínűnek tartjuk tehát, ez vitte végzetes lépésre.

Szerencsétlen esés. A felsőraparton ma reggel nagyon szerencsétlenül járt egy Kovács Viktor nevű 17 éves szép leány. A Tombác-ház előtti kőparton haladt korszókkal a vállán. A közelben egy hajóra rakodtak munkások s a leánynak erre vezetett útja. Midőn aztán a hajóra vezető deszka-lejtőhöz ért, egy Lőrök Mihály nevű munkás véletlenül úgy meg találta lökni, hogy menten lebukott az alsópart kövezetére s lábát összetörte. A szerencsétlenül járt leányt hazaszállították, a gondatlan munkást pedig a rendőrség felelősségre vonta.

Betörés a tanyán. Nem a legjobb lábón állhat a közbiztonság a felsőtanyákon. Mint bennünket értesítenek, a legutóbb is Dékány Pál szatymazi tanyájába törtek be ismeretlen gonosztevők s éjnek idején egy 150 frt értékű tehenet elhajtottak. A pusztai kapitányságnak az esetről azonnal jelentést tettek, de a betörőknek máig se akadtak még nyomára sem.

Az éhség vitte rá. Egy rókusi asszony jelent meg vasárnap a rendőrségnél és nagy jajjal előadta, hogy valami tolvaj a Steiner-féle szatocsbolt előtt kezéből egy forintot kikapott s azzal megszaladt. A rendőrség azonnal utnak indult s a vakmerő tolvajt épp akkor csípte meg, midőn a szegény asszony pénzén enivalót vásárolt. A nyomorult megadta magát, csak arra kérte a rendőroket, hogy ne vegyék el a kenyerét, mert hiszen az éhség vitte rá a lopásra. A tolvaj neve Ábrahám József, Dunapatajról való, foglalkozása mindig csavargás volt. Illetőségi helyére fog tolonczoltatni.

Bűnös szerelem áldozata. Megirtuk a minap, hogy egy Arva Örzse nevű fiatal hajadon öngyilkossági kísérletet követett el. A szerencsétlen leány bűnös szerelem áldozata lett. Anyának érezte magát s a szegyen adta kezébe a kést, hogy életét kioltsa. Végzetes tette után kórházba szállították, hol vasárnap kiszervenedett. A kórház halottas kamrájából tegnap ment végbe a szomorú temetés.

Árlejtés legeltetési jogra. A baktó-macskási töltés legeltetési jogának bérbeadása fölött az alkamarási hivatal a napokban tartotta meg az árlejtést a helyszínen. S minthogy a licitált legeltetési jogért nagyon csekély, mindössze 40 frt haszonbért ígértek, az alkamarási hivatal újabb árlejtés megtartását javasolta a tanácsnak.

Az ágostai evangélikus egyházközség a Kazinczy-utczában levő 13. sz. alatti telkén csinos iskolaépületet fog építtetni, egészen olyan styben, mint a paplak van épülve. Az építkezésre vonatkozó terveket az egyházközség gondnoksága az építkezési bizottságnak már be is mutatta.

Törvényszéki csarnok.

Emberölés szülői hiuságból.

Érdekes eset fordult meg tegnap a törvényszéknél. Egy apa állt az igazság ítélőszéke előtt megbántott szülői hiuságból elkövetett emberölésért.

Szomszédos pörpatvarok gyermekek miatt befejezésüket rendszeren a pitarajtók előtt nyerik. A gyermekeiken megbántott szülők készek hajra menni, mindegyik a sajátja ártatlansága, szolidaritása mellett, de ritkán esik meg, hogy a szülői hiuság annyira elvakítson, ragadjon valakit, mint Aradi Vendel szentesi lakost.

A mult év december havában történt, Tóth Ferencz gazda házánál téli mulatságot: disznó-tort ültek. A rakott asztal körül jól talála helyét a szomszédos kicsije-nagyja s kűztük Mérai Máté Ferencz és Aradi Vendel uraimék. Se borban, se szóban nem volt itt hiány. Kiki szájra vette itt saját ügyét-baját. Mérai Máté Ferencz a szomszédjával, Aradi Vendellel cserélte a szót, kézzel-lábbal

azon vitatkozván: kinek a Jósikája eszösebb. Mérai Máté a rektor uramra hivatkozott, aki az ő Jósikáját tartja a legjobb fejűnek, míg Aradi Vendel az egész utca népével kész volt bizonyítani, hogy az övé, az ő Jósikája egy fiskálisan is többet tud. Mikor már itt tartottak, mindkettőjüknek vérből forgott a szeme s mindegyre hangosabban folyt a harcz: hogy kié hát az eszösebb? A nagy zajban ki se gondolt komoly bajra, midőn egyszer Mérai Máté fölugrik az asztal mellől s a kezét megfogatta Aradi Vendel feje fölött.

— Ne mondja kend az én fiamat számárnak, mert agyon szurom kendet!

Szállig hogy elhangzik a kiáltás, Mérai Máté keze lehanyatlik, maga pedig nagy jajjal az asztal alá bukik. Mellette állt Aradi Vendel késsel a kezében.

Vége lett a mulatságnak. Mérai Mátét hazaszállították s iszonyu sebében másnap reggelre meghalt. Aradi Vendel pedig emberölésért a törvényszék elé került.

A vizsgálat fölötté érdekes volt a bírakra nézve.

Minden határozott látszat daczára se lehetett rámondani vádlottra a gyilkost. — Véig tagadta, hogy ő szurta volna meg Mérait, mert az a saját éles késebe bukott bele az általa (Aradi) kifejtett jogos önvédelem alatt. Mert tanuk igazolták, hogy Mérai volt a támadó, de azt senki se látta, hogy rajta a szurás hogy s ki által ejtett. Csak azt látták, hogy vértől borítva összeesett s azt hallották, hogy gyilkosának Aradit nevezte meg.

A vádlott azonban a végtárgyaláson is megmaradt tagadása mellett s ellene bizonyítani most se tudott senki. Az áldozat pedig már régen föld alatt. Ellene csupán az orvosi vélemény látszik bizonyítani azzal, hogy kizárja annak lehetőségét mikép az áldozat saját késebe esett volna bele s úgy esett volna rajta a halálos sérülés.

Dr. Czukor közzaváló kir. ügyész Aradi Vendelt emberölés büntetésben indítványozta büntetés kimondani, mely súlyos vád ellenében dr. Ivánkovics Károly fiatal ügyvéd védte vádlottat. A háladatos tárgyat a legkisebb részletig kiaknázta a védő, még pedig oly ügyesen és gazdag érveléssel, hogy a törvényszék vádlottat az emberölés büntetésének vádját a fölmentéstől mentette.

A közzaváló azonban föllebezett a fölmentő ítélet ellen.

Faluról falura.

Rosenfeld Mihály 22 esztendő még s már is a gonosztevők azon veszedelmes fajához tartozik, mely faluról falura jár a tolvaj-tarisznyával. Rosenfeld is addig praktizálta a faluról falura járást s a faluról falura való lopást, míg a törvényszék büntetésbe nem került. Vele is tegnap számoltak. Viselt dolgaiból kiderültek:

Egy betörés 1881. évi november havában Csongrádon Schlessinger Józsefnek házába, onnét 50 frt értékű ingóságokat vitt el.

Egy lopás a tömörkényi uradalmi csász. Borsi Rokus kárára. A csász. ezüst óráját s lánczát lopta el.

Végül egy lopás Szántai Pálné kisujszállási lakosnőnél, kinek a gonosztevő kocskidodott. Innét 75 frt készpénzzel szökött meg.

Vádlott a csász. ellopott óráit itt Szegeden K. S. órásnak adta el s mindezeket töredelmesen be is vallotta.

A törvényszék közzaváló, Schmidt kir. ügyész vádindítványának előterjesztése után vádlottat a lopás büntetésben mondotta ki büntetés s ebből tetteért 1 és 1/2 évi börtönre ítélte. Elítelt föllebezett.

Színház.

Hétfőn a „Kornevilli harangok“ operette került színre. Cservári Ilon harmadszor lépett föl ezuttal mint Serpolette, több jelenetben élénk tetszést aratván csinos énekével. Boránd Gyulát említjük föl még a szereplők közül, ki Gáspár apót nagyobb igyekezettel, mint eredményel játszotta. Legsikerültebb mozzanata volt sok helyütt gyenge alakításának az a részlete, midőn pénzének kéjes forgatása közben megszólalnak a kornevilli harangok. E jelenet után zajosan hívták a törekvő fiatal színészt.

Színházi műsor. Szerdára Cservári Ilon k. a. utolsóelőtti föléptül bérletben a „Kis herceg“ operette van kitzve. Csütörtökön Nagy Ibolyka k. a. kezdi meg vendégszereplését a „Tücsök“ című színműben. E darabban a bájos vendég a czimszerepet játsza és pedig először itt Szegeden. Pénteken ismét Cservári k. a. lép föl, ki ezzel be is fejezi itteni vendégszereplését.

Külömfélék.

— Az aradi színház fölépítésére vonatkozólag a Posti Papló Aradról a kö-

vetkező táviratot kapta: A leégett színháznak a régi helyén való fölépítésére vonatkozó városi közgyűlési határozat megsemmisítése végett a belügyminiszteriumhoz száz helybeli polgár aláírásával intézett fölfolyamodás a tegnapielőtti napon kelt miniszteri leirat értelmében elutasított. Így színházunk régi helyén fog fölépíteni.

— Gróf és színész. Brüsszelből írják, hogy Lacauda gróf meglötte kedvesét, Miroir Blanche színésznőt és aztán maga-magát lötte agyon. A borzasztó tettre féltékenysége vitte. Lacauda gróf kedvesének arczképét látta bizonyos Pucjet nevű színésznél; nevezett arczképek példányait nem lehetett műkereskedésekben megkapni s a gróf hűtlenségre következtetett. A golyó Miroir színésznőt füle mögött találta, sebe igen veszélyes; a gróf szájába lött és rögtön meghalt. Kiséte és származása megállapításánál kitűnt, hogy orosz gróf; nővére jelenleg is a czári udvarban tartózkodik.

— Jauner Ferenczet, a Ringszínház volt igazgatóját, fölmentették és szabadon bocsátották. A császári megkegyelmezést csak április hó 27-ére várták, mint amely napon a büntetési idejének felét ilté volna le. A leirat így hangzik: „Ő csász. kir. felsége elengedi Jauner Ferencz és Gehringer Ferencz uraknak a büntetés hátralevő részét, és utasítatik a büntető törvényszék, hogy azonnal szabadon bocsátassanak.“ — Nitsche Józsefnek is 4 hónapot engedett el. Jauner és Gehringer könyvek közt vették tudomásul az öremhírt.

— A bécsi sütők strikeja. Vasárnap este kitört Bécsben az általános sütő-strike. Szombat estéjén még az volt a hír, hogy tárgyalások folynak a sütő-társulat és a legények között. Egy nap alatt teljesen megváltozott a helyzet; a legények hallani sem akarnak már a békés kiegyezésről. A sütő-társulat előjárósága tudtára adta a polgármesternek, hogy általános strike van küszöbön, mert a sütőműhelyeket minden fölmondás nélkül odahagyják este a legények. Minthogy a fölmondás határidejét nem minden sütőmester szokta megállapítani legényeivel, a községtanácsnak, mint iparhatóságának közbelépése annál bajosabb. A községtanács élmező osztályát értesítették, hogy oly hatalmas terrorizmus alatt állanak a munkások, hogy még azokban a műhelyekben is abbanhagyják a munkát, melyek a legnagyobb kedvezményeket adják a legényeknek. Az izgatók azzal fenyegetőznek, hogy szétrombolják ama műhelyeket, melyekben tovább dolgoznak. Reggel a következő nyomatot fölhívás példányait osztották szét a sütőlegények között: „Bécs sütői! Miután követeléseinket visszautasították, szent kötelességetek, hogy megszüntessétek ma a munkát. Ne hajtsatok az ígéretekre, ne törődjétek a csekély veszteséggel, melyet el kell viselnétek, mert a strike végeztével meg fog térülni. Legyetek összetartók, mert az összetartásban van az erő. Kerüljétek a strike alatt a szállókat meg a szakegyesületet. A strike végét azonnal közöljétek mindnyájotokkal. Barátaik.“ A sütőmestereket arra kényszerítették a tömeges fölmondások, hogy az állami katonapékek segítségét kérjék; 200 katonát osztottak szét a városban. Vannak köztük olyanok is, kiket Salzburgból és Znaimból rendeltek az osztrák fővárosba. A sütők egyesülete megkérte a katonai intendaturát, hogy az egyes hadtest-parancsnokságok katonapékjeit küldesse mielőbb Bécsbe. — A sütő-társulat épülete előtt, melyben a mesterek tanácskoztak, egész nap óriás néptömeg hullámozott.

— Kivégzés. Alexandriában egy Ballal Jusuf nevű musztafezzint végezték ki, mert mult évben egy európaiat meggyilkolt. A kivégzés színhelyén mintegy 2000 európai jelent meg, köztük sok nő is. Angol katonaság nem volt jelen, a rendet benszüllött rendőrök tartották fenn, az alexandriai kormányzó és városi prefektus szintén jelen voltak. Ballal hosszú beszédet tartott a néphez és megbánta tettét. A hullát egész napon függeni hagyták.

Csarnok.

A szülők.

(Daudet Alfonz rajza)

A Mont-Valerien várba mentem föl, hogy ott B. festő barátomat fölkeressem, aki jelenleg hadnagy a helyőrségnél.

A derék fiu éppen az őrségen volt, honnan egy perczre sem távozhatott.

Nem tehetünk tehát egyebet, mint hogy a vár előtt föl s alá sétáltunk s igyekeztünk egymással.

Egyszerre csak az én hadnagyom hirtelen félbeszakítja beszédét, előre hajol s megragadva karomat a fülembe sugá:

— Nézd csak milyen karrikatura!

És két tiszteletreméltó silhouettere mutatott, kik éppen most kapaszkodtak föl a magaslatra.

A férfi hosszú gesztenyebarna kabátot viselt, zöldes bársony gallerral, mely olyanforma volt, mintha régi erdei mohból készült volna; különben sovány volt és alacsony, arca vörös, homloka magas, szemei karikák. Orra a bagolyéhoz hasonlított.

Ami az asszonyt illeti, belőle eleinte nem lehetett egyebet látni, mint egy óriási kabriol-kalapot s egy régi, egész testét szorosan körülfogó shawl; néha néha látni lehetett a kalap gyűrött fodrai között néhány fűrt ősz haját és egy hajlott orr hegyét.

Midőn ez a pár cseléd fölért a magaslatra, a férfi megállott.

Az asszony egyenesen a vár kapujának tartott, egy pillanatig habozva nézett ránk, mintha beszélni akarna velünk; a tiszt egyenruha azonban kissé megfélemlíté s jobbnak látta az örhöz fordulni, kihez — mint tisztán megértem — félnék hangon intézte azt a kérdést, hogy vajjon beszélhetne-e a fiával, aki a harmadik ezred hatodik szakaszában szolgál?

— Csak maradjon itt! szolt neki az őr, — majd ide hivatom.

Az asszony örvendezve és nagyot sóhajta — mintha melle valamely nagy tehertől szabadult volna meg — tért vissza férjéhez s aztán mindketten egy kis padkára ültek a fal mellé.

Itt jóideig várakoztak.

— Csak valamikép meg ne feledkezzenek a fiáról! szoltak ez idő alatt a szegény anya szemei minden öt perczben fölkel, óvatosan a kapuhoz sompolygott, a fal mögül lopva pillantott be az előudvarba, azonban nem mert kérdést intézni, féltve, hogy ezzel fiát neveltségessé teszi.

Férje meg sem mozdult helyéről.

Ő még félnébb volt, mint a felesége, valahányszor az asszony visszavért és elbátortalanodva s bus szívvél mellé ilt, észre lehetett venni, hogy a férj szemrehányást tett az asszonynak türelmetlenkedéséért s magyarázatni kezdte neki a szolgálat ezerféle szükségseit.

Egy együgyű kézmozdulataival kísérte beszédét, aki tudja magáról, hogy akadtak bámulói.

Én mindig nagy kíváncsisággal kísértem figyelemmel az ilyen apró, csöndes, benső jeleneteket, melyeket inkább lehet sejtetni, mint látni; az olyan utczai pantomimiát, melyre járkálás közben bukkant az ember s mely egyetlen mozdulattal egy egész nagy történetet beszél el.

Ami a jelen esetben leginkább lekött, a két ember ügytelensége, naivtása volt s valóságos izgatottságot okozott nekem, kifejezésteljes, tiszta mimikájukban egy családi dráma valamennyi fázisait fölmutatni.

*

Egyszerre csak remegni kezdett az asszony, majd karját veregette meg az öregnek s hirtelen fölugrott, kiegyenesedve akár egy gyertyaszál.

Messziről, messziről, a kapu bolthajtása alól, ráismert a járásáról.

Ő volt.

Megjelenésekor az anya előtt a vár egész homlokzata ragyogni kezdett.

Valóban szép szál legény! jól megtermett, az oldalán ott a tarisznya, markában a fegyver...

Nyílt arccal közeledik az öregekhez és férfias, örömteli hanggal kiált feljüket:

— Jó napot, édes anyám!

Megölelik egymást, oly bensőséggel, hogy minden: tarisznya, shawl, fegyver, minden, minden eltűnik a nagy kabriol-kalap mögött.

Azután az apára kerül a sor.

De vele pár pillanat alatt végez, a kabriol-kalap mindent a maga számára foglal el, ki nem lehet elégiteni.

— Hogy vagy, fiam?... Jó melegen vagy öltözve?... Hogy vagy a feliérnünkkel?...

És a kalap fodrai alatt magam is éreztem azt a hosszú, szeretetteljes pillantást, melylyel fiát tetőtől talpig körülfogta s éreztem a csókok és könyvek ál-

dásos esőjét; egyszerre lefizette most neki gyöngédségének három havi hátralékát.

Az apa is nagyon meg volt indulva, de nem akarta mutatni.

Egyszerre csak tormbita-harsogás szakítja félbe boldogságukat.

— Gyülekezésre adnak jelt... mondja a fiu. Sietnem kell.

— Hogyan, hát nem reggelizel velünk?

— Fájdalom, nem, nem lehet, még 24 óráig kell fönn őrt állnom a vár legfelsőbb fokán.

— Oh isten! sóhajt a szegény asszony, egyebet nem tudott szólni.

Azután az apa szolt:

— Vidd hát legalább magaddal ezt a kosarat! kérte rimánkodó hangon, melynek egyuttal megható és komikus kifejezése volt: hiszen nyenczségének hozott ezzel áldozatot.

Messziről, messziről jöttek, hogy gyermekükkel reggelizzenek; annyira örültek ennek, hogy az anya megelőző éjjel már aludni sem tudott.

Tessék ezt elgondolni s bizonyára bevallják, hogy nincs szívszakatöbb ennél a félbeszakított ünnepnél, a megpillantott s hirtelen oly kegyetlenül elzárt paradicsom e kis szelénél.

Még jó ideig vártak, mintha lábuk azon a helyen gyökeret vert volna, szemük a kapun csüngött, melyen gyermekük eltűnt.

Vége a térfi összeszedte magát, félrefordult, kétszer-háromszor köhintett és hangos, szilárd hangon mondá:

— Előre, anyjuk, előre!

És megragadta felesége karját. Tekintetével követtem őket.

És úgy tetszett, mintha a nő teste idegesen remegett volna a shawl alatt.

A törvényszék hirdető táblájáról.

A szegedi kir. polgári törvényszéknek 1883 április hó 28-ik és következő napokon tartandó ülésében a következő percz fogva gyűlté-
nesen előadati:

Előadó: Papy Dániel tszéki bíró.

1815/883. p. Kadár Lidia és társai felpereseknek Bíró Mihály alperes ellen 725 frt tőke s jár. iránti pere.

Előadó: Huszka Ödön tszéki bíró.

186/883. p. Bárkányi Antalné és társai felpereseknek — Bárkányi János és Imre elleni 540 frt tőke s jár. iránti pere.

188/883. p. Márta János és neje felpereseknek — Sőrei Kovács István és társai alperesek elleni ingatlan birtoka s jár. iránti pere.

4603/883. p. Krausz és Deutsch cégnek — Klein Márton csödtömege elleni igénypere.

4835/883. p. Klein Zsigmondnak — Klein Márton elleni igénypere.

Előadó: Kövessy József tszéki bíró.

4767/883 p. Szeged sz. kir. város felpereseknek — Zombori Mátyás alperes ellen 89 frt 85 kr. elszámolása iránti fölhívási pere.

4789/883 p. Tóth Imre mint ifj. Faragó Péter ügygondnoka felpereseknek — Faragó Sándor és Imre alperesek ellen végrendelet érvénytelenítése iránti pere.

4842/883. p. Özv. Palásti Istvánné felperesnek — Kátai Pál Vendel és a magyar földhitelintézet ellen, vagyonközösség megszüntetése iránti pere.

Előadó: Kövessy József tszéki bíró.

4767/883 p. Szeged sz. kir. város felpereseknek — Zombori Mátyás alperes ellen 89 frt 85 kr. elszámolása iránti fölhívási pere.

4789/883 p. Tóth Imre mint ifj. Faragó Péter ügygondnoka felpereseknek — Faragó Sándor és Imre alperesek ellen végrendelet érvénytelenítése iránti pere.

4842/883. p. Özv. Palásti Istvánné felperesnek — Kátai Pál Vendel és a magyar földhitelintézet ellen, vagyonközösség megszüntetése iránti pere.

Előadó: Kövessy József tszéki bíró.

4767/883 p. Szeged sz. kir. város felpereseknek — Zombori Mátyás alperes ellen 89 frt 85 kr. elszámolása iránti fölhívási pere.

4789/883 p. Tóth Imre mint ifj. Faragó Péter ügygondnoka felpereseknek — Faragó Sándor és Imre alperesek ellen végrendelet érvénytelenítése iránti pere.

4842/883. p. Özv. Palásti Istvánné felperesnek — Kátai Pál Vendel és a magyar földhitelintézet ellen, vagyonközösség megszüntetése iránti pere.

Előadó: Kövessy József tszéki bíró.

4767/883 p. Szeged sz. kir. város felpereseknek — Zombori Mátyás alperes ellen 89 frt 85 kr. elszámolása iránti fölhívási pere.

4789/883 p. Tóth Imre mint ifj. Faragó Péter ügygondnoka felpereseknek — Faragó Sándor és Imre alperesek ellen végrendelet érvénytelenítése iránti pere.

4842/883. p. Özv. Palásti Istvánné felperesnek — Kátai Pál Vendel és a magyar földhitelintézet ellen, vagyonközösség megszüntetése iránti pere.

Előadó: Kövessy József tszéki bíró.

4767/883 p. Szeged sz. kir. város felpereseknek — Zombori Mátyás alperes ellen 89 frt 85 kr. elszámolása iránti fölhívási pere.

4789/883 p. Tóth Imre mint ifj. Faragó Péter ügygondnoka felpereseknek — Faragó Sándor és Imre alperesek ellen végrendelet érvénytelenítése iránti pere.

4842/883. p. Özv. Palásti Istvánné felperesnek — Kátai Pál Vendel és a magyar földhitelintézet ellen, vagyonközösség megszüntetése iránti pere.

Előadó: Kövessy József tszéki bíró.

4767/883 p. Szeged sz. kir. város felpereseknek — Zombori Mátyás alperes ellen 89 frt 85 kr. elszámolása iránti fölhívási pere.

4789/883 p. Tóth Imre mint ifj. Faragó Péter ügygondnoka felpereseknek — Faragó Sándor és Imre alperesek ellen végrendelet érvénytelenítése iránti pere.

4842/883. p. Özv. Palásti Istvánné felperesnek — Kátai Pál Vendel és a magyar földhitelintézet ellen, vagyonközösség megszüntetése iránti pere.

Előadó: Kövessy József tszéki bíró.

A Szegedet érintő vasutközlekedések menetrendje.

Osztrák államvasut.

Bécs — Verciorova.

Bécsből ind. 8.35 reg., 3.30 d. u. (futár.) 8.25 este
Marcheggre ér. 9.52 reg., 4.22 d. u. (futár.) 9.43 e.
Marchegről indul 10.23 reggel, 4.46 d. u., (futár.)
este 10.17.

Pozsonyba ér. 11.4 reg. 5.13 d. u. (futár.) 10.57 e.
Pozsonyból ind. 11.18., r. 5.16 d. u. (futár.) 11.12 e.
Érsekújvárra ér. 1.51 d. u., 8.12 e., (futár.) 1.56 e.
Érsekújvárról ind. 2.21 d. u., 7.20 e., (futár.) 2.11.
Budapestre ér. 5.42 reg., 9.45 e., (futár.) 5.57 e.
Budapestről ind. 6.15 e. 10.5 e., (futár.) 6.55 e.
Czeplédre ér. 8.24 reg., 11.24 e., (futár.) 8.52 r.
Czeplédéről ind. 8.52 e., 11.14 e., (futár.) 9.7 reg.
Szegedre ér. 12.11 éj. 1.57 éj. (futv.) 12.14 d. u.
Szegedről ind. 12.46 éj. 2.2 éj. (futv.) 12.44 d. u.
Temesvár-Józsefvárosra ér. 4.15 éjjel. 4.30 éjjel.
(futár.) 3.46 d. u.

Temesvár-Józsefvárosról ind. 5.45 éjjel, 4.44 éjjel.
(futár.) 4.17 d. u.,
Karansebesre ér. 11.19 d. e., 6.51 reg., (futv.) 6.69 d. u.
Karansebesről ind. 6.55 reggel, (futár.) 7.14 este
Orsovára ér. 9.27 reggel. (futár.) 10.17 éj.
Orsováról ind. 9.37 reggel. (futár.)
Verciorovára ér. 9.46 d. e. (futár.)

Verciorova — Bécs.

Verciorováról ind. (futár.) 6.2 este.
Orsovára ér. (futár.) 6.11 éjjel. (futár.)
Orsováról indul 4.50 reggel, (futár.) 7.5 este.
Karansebesre ér. 8.1 reggel, (futár.) 9.52 este.
Karansebesről indul 8.19 reg., (futár.) 9.16 este,
Temesvár-Józsefvárosra ér. 10.55 d. e., 11.57 este.
Temesvár-Józsefvárosról indul 11.25 d. e., 12.13.
éjjel, (futár.) 10.35 este.
Szegedre ér. 2.30 d. u., 2.59 éj, (futár.) 2.21 éjjel,
Szegedről ind. 2.53 d. u., 3.4 éjjel, (futv.) 3.14 éjjel
Czeplédre ér. 6.21 reg., 5.37 este, (futv.) 6.36 reg.
Czeplédéről ind. 6.36 e., 5.45 e., (futár.) 6.38 reg.
Budapestre ér. 8.45 este, 7.30 reg., (futv.) 8.50 d. e.
Budapestről in. 9.30 e., 8.30 reg., (futár.) 9.20 reg

Érsekújvárra ér. 1.6 éj, 10.55 d. e. (futár.)
12.57 d. n.
Érsekújvárról indul 1.21 éjjel, 1.47 d. e. (futár.)
1.20 d. u.
Pozsonyba ér. 4.10 éjjel, 1.4 délután (futár.)
4.15 délután.
Pozsonyból ind. 4.24 éj., 1.7 d. u. (futár.) 4.25 d. u.
Marcheggre ér. 4.51 éj., 1.19 d. u. (futv.) 4.57 d. u.
Marcheggből ind. 5 éj., 1.32 d. u. 5.5—d. u. (futv.)
Bécsbe ér. 6.20 reg., 2.10 d. u. (futár.) 8.12 este,

Szabadkára érkezik 5.6 reg. 4.57 d. u.
Szabadkáról indul 5.30 reg., 5.15 d. u.
Gombos-Bogojevára ér. 9.10 reg., 9.31 este.
Erdődről indul 10.40 d. e., 11.15 éjjel.
Eszékre érkezik 12.4 délbe, 12.47 éjjel.

II. Eszék — Nagyvárad felé.

Eszékről indul 3.40 d. u., 3.30 reg.
Erdődre érkezik 5.— d. u., 4.50 reg.
Gombos-Bogojeváról indul 6.30 este, 6.20 reg.
Szabadkára ér. 10.5 éjjel 9.50 d. e.
Szabadkáról ind. 10.25 éj., 10.30 d. e.
Szegedre érkezik 12.— éj., 12.— délben.
Szegedről indul 3.35 reg., 8.30 d. e.
H.-M.-Vásárhelyről ind. 4.26 reg., 10.— d. e.
Oroszházáról 5.27 reg., 11.35 d. e.
Csabára ér. 6.30 reg., 1.05 d. u.
Gyula ind. 7.16 reg., 3.20 d. u.,
Nagyváradra érkezik 9.30 d. e., 6.59 este,

Alföldi vasut.

I. Nagyvárad — Eszék felé.

Nagyváradról indul 4.45 d. u., 9.31 d. e.
Gyuláról indul 7.36 este, 12.54 d. u.
Csabáról indul 8.21 este, 2.12 d. u.
Oroszházáról indul 9.43 este, 4.4 d. u.
H.-M.-Vásárhelyről indul 10.54 este 5.40 d. u.
Szegedre érkezik 11.54 éjjel, 6.41 este.
Szegedről indul 3.40 reg., 3.15 d. u.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szegedi kir. törvényszék mint telekényvi
közhirre teszi, hogy a szegedi téglagyár
mint végrehajtható **Jankovics An-**
végrehajtást szenvedő elleni 616 frt 30 kr.
követelés és járuléka iránti ügyben a szegedi
kir. törvényszék területén lévő, a hétvezér-utczá-
ban fekvő a szegedi 2117. sz. tjkben + 2300
hrsz. a. jegyzett 298 □ öles telkű házra az árve-
rést 747 frt ezennel magállapított kikiáltási árban
elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan
az 1883. évi május hó 30-ik napján d. e. 9 óra-
kor a szegedi kir. tkvi hivatalban megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron
alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan
az ingatlan becserának 10% -át, vagyis 74 frt 70
krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881.
évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazság-
ügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-
képes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni,
avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a
bánságnak a bíróságnál előleges elhelyezéséről
kikiáltott szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Szegeden, 1883. március 18-ik napján.

A szegedi kir. törvényszék, mint telekényvi
hatóság.

Marinkich,
elnök.

261—3—3

Gyulai,
jegyző.

Az első szegedi cement- és gipsz-öntőde

BUCH A. E.

Szegeden, szefü-utca 8. sz. a. özv. Kolbné házában.

Ajánlom gyáramat a n. é. építő és építettő közönségnek minden e szakmába
vágó munkálatok, u. m.

csatornázások, betonirozások, agyagosövezések, vizesfalak szárításának eszközésére;
készítik továbbá megrendelésre
szőkő-kutakat, fürdőkádakat, és pissoirokat.

Nagy raktárt tartok cement és gránitablakból mindenféle alak-
és színben, ugyszintén mindennemű építési díszítményekből (ornamente)
gipsz- és cement-alakokból.

Megrendelések pontosan és LEGOLCSÓBB ÁRAK MELLETT
teljesíttetnek.

234—6—6

Teljes tisztelettel

az első szegedi cement- és gipsz-öntőde

BUCH A. E.

7435/883 sz.

266—2—1

Hirdetmény.

A f. évi 7435. számú tanácsi
határozattal a Marostőben az ottani
csőszház előtt lévő 11. földszám
alatti 1 (1200 □ öi) hold földnek
ez év szeptember hó végeig leendő
bérbeadása rendeltetvén el, erről a
bérleti kívánók azzal értesítettek,
hogy az árverés a helyszínén azon-
nali készpénz fizetés mellett f. hó
26-án d. e. 9 órakor fog megtar-
tatni.

Szegeden, 1883 ápril 22-én.

Pály Ferencz,
polgármester.

EZÜST-ÉREM.

Bodrog-megyei gazdasági
egyesületi kiállítás.

1877.

Legdiszesebb és izléses kivitelű

S Z Á M L Á K,

jegyzékek

tudósító levelek.

Kereskedelmi-

és

ipar-körlevelek.

Arjegyzékek,

ezim-, asztali-

és

névjegyek.

ERDEM-ÉREM.

Az 1876. országos ipar-
termény- s állam-kiállítás

Szegeden.

Gyászjelentések,

folyóiratok

és

művek.

Meghívók

és

tánczrendek.

Eljegyzési

és

esküvés

jegyek.

ENDRÉNYI LAJOS és TÁRSA
KÖNYVNYOMDÁJA
ÉS
KÖNYVKÖTÉSZETE
SZEGEDEN,

iskola-utca, Dáni-ház,
a Hungária szálloda mellett.

Falragaszok,

minden színben
és
nagyságban.

Levélpapírok

és

borítékok

czégnomással.

Ügyvédi

és

irodai

nyomatványok

BRONZ-ÉREM.

Székesfehérvári országos
kiállítás.

1879.

Mindennemű

könyvkötészeti
munkák.

Mindentéle

ZENEMŰVEK.

Szalagaranyozások

a legdiszesebb
kiállításban.

Dicsérő-ohlevel.

Ipar-, mű- és termény-
kiállítás Egerben.

1877.